

V prezbiteriju naslikan napis: Spominek.Per romarsko cirkvi prekrsto sveto Trojico na Gojki so se z pomočjo dobrotnikov domače fars in tujih far popravile v sledečih letih sledeče večje reči: 1844 gornji del cirkve, 1845 veliki altar, 1846 dva mala zvana, 1848 spodni del cirkve in orgle, 1852 dva zvonika, 1856 strehe na zvoniku, 1858 veliki svečnik, dva mašna plajša, levi=tarsi, plajši, ino monštranca, 1859 kelh ino dva večja zvana, 1862 stranska fresko malana altarja, 1863 nova prižnica in kamnitne stopnice per velikim altarjem, 1868 fresko malanje gornjiga dela cirkve in pa ponovljenje velikiga altarja, 1893 kameniten tlak po cirkvi, 1893 je cirkva posvečena bla 1893.

Vsa oprema(3 altarji in prižnica) za svoj čas zelo dobra. Slikal isti slikar kot v Vitanju. Od njega je tudi slika sv. Trojice v vel. altarju. Posebno dobra je prižnica. Čeden s klasicističnimi spomini lesteneč.

Glavni portal nekako kvadrat z visečo kupolo. Prezbiterij počez položen pravokotnik s plitvo kupolo, apsida zaokrožena. Na zap. podzidec za kor in zvonika, ki sta dva z baročnima strehama.

isti slikar je slikal tudi kapelico v hribu s skupino mož in žena v takratnih nošah.

Stele, L, 26.3.1929, str.3'-4'.

Najprvo je tu stala kapela, ki so jo postavili l.1840. Pozneje so jo prezidali l.1848 tako, da so prvotno kapelo porabili za prezbiterij, kateri so dozidali še ladjo in pevski kor.L.1852 dozidali še dva zvonika. Gl.oltar iz l.1869, sliko naredil Josef Tunner iz Graza in predstavlja sv. Trojico

SV.TROJICA pri Frankolovem - p.c.sv. Trojice na Gojki.

2.

Dva str. oltarja, desno Krst. Jezusa in levo poveličanje Kr, oba iz l.1862.
Orgle kupljene l.1848 v Oberbuggu, popravil jih je celjski orglar Alojz Hörbiger.

L.1862 je Jakob Brollo preslikal c.

L.1863 nova prižnica

4 zvonovi: dva manjša 357 in 184 funtov težka iz l.1862. Oba velika 1419 fun-
tov in 746 funtov iz l.1859.

Ign.Orožen: Das Dekanat Neukirchen, l.1893, str.533-542.

Božja pot.

Narobe orientirana cerkev stoji na griču Gojki v n. v. 432m.

Viri in literatura: Ing. Orožen: Bistum und Diozese Lavant VIII. Dekanat Neukirchen , Maribor 1893.

Cerkev-sestavljajo: pravokotna ladja z v prednja ogla vdelanima prizmatičnima zvonikoma, ki zaostajata zapr pol m za ladjino fasado, a presegata ladjini podolžnici, precej ožji in nekoliko nižji, 3/8 zaključeni presbiterij, v katerega ladja poševno prehaja, ter na jugu pritlična ter sega do konca presbiterija. Gradnja je kamenita, obrizgana. Strehe sedlaste, střešaste, pultaste, škrljleve; zvonikovi zvonasto-laternasti, pločevinasti.

Zunanjščina: Vsa stavba je brez talnega in z preprostim konkavnim venčnim zidcem ter nerazčlenjena, razen fasade, katero poživljata 2 široko lizeni s profilirano gredo in trikotnim čelom. V njeni osi sledi: pp portal, madaljon z napisom V ČAST PRESVETI TROJICI INO MARIJI SO DOBRI FARMANI Z POMOČJO PTUJIH DOBROTNIKOV LETO CERKOV POSTAVILI V LEJTO 1849, nato veliko, ppk, z maltastim okvirom okrašeno okno, v trikotnem čelu pa Brollova freska, kako Marija časti sv. trojico.

Zvonika sta razčlenjena le v gornji pločvici z lizenami ter imata v fasadni steni po 1 ppk, z maltastim robom okrašeno okno, v vseh stenah pa preproste ppk zvonove line z urinimi kazališči, nad katerimi se profilirani fabion polkrožno boči.

Ladjini podolžnici imata pp portala s profilirano gredo ter veliki ppk okni. Presbiterij ima v severni steni in obeh poševnicah pp okna v pps okvirih, zaključnica pa okvirjeno plitvo nišo.

Zakristija ima v južni steni 3 pp okna in 2 pp portala, katerih vzhodni nosi letnici 1843 in 1907, zapadni pa je lesen, v zapadni stranici ima 3 pp okna.

Notranjščina: Ladjin tlak je črno-bel cementen, za 2 stopnici dvignjeni presbiterijev pa je marmornat. Zidana pevska empora počiva na 2 slopih in 2 kapastih obokih ter na stenah, ki nosijo oba zvonika ter tvorijo na desni shrambo, na levi pa stopnišče na emporo in v zvonika. V teh prostorih je tlak opečen. Emporina balustradna ograja je lesena. Medtem ko pokriva prostor med stolpoma, torej nad emporo, kapsti obok, pokriva ladijski prostor v obliki prečnega pravokotnika velika kapasta kupola, ki počiva na 4 ogalnih slopih, povezanih med seboj z 2 podolžnima in 2 prečnima lokoma. Slavolok je preprost ppk. Presbiterij členita 2 para z loki povezanih slopov, ki nosita prečno kapasto kupolo in 3-strani zaključek, ki prehaja v apsidalni lok. Iz presbiterja vodi levo preprost pp portal v zakristijo, katere oratorij se odpira z pdu lino v presbiterij. Nad portalom se nahaja napisana plošča: SPOMINEK/ PER ROMANSKI CIRKVI PRESVETE TROJICE NA GOJKI SO SE S POMOČJO DOBROTNIKOV DOMAČE FARE IN TUJIH FAR PRIPRAVILE V SLEDEČIH LETAH SLEDEČE VEČE REČI : 1844 GORNI DEL CIRKVE, 1845 VELIKI ALTAR, 1846 DVA MALA ZVONA, 1848 SPODNI DEL CIRKVE, 1852 DVA ZVONIKA, 1856 STREHE ZA ZVONIKE, 1858 VELIKI SVEČNIK, DVA MESNA PLAJSJA, LEVITARSKI PLAJSI, IN OMONSTRANCA, 1859 KELH INO DVA VEČA ZVONA, 1862 DVA STRANSKA FREŠKO MALANA ALTARJA, 1863 NOVA PRIŽNICA IN KAMENITE STOPNICE PER VELIKIM ALTARJU, 1868 FREŠKO MALANJE GORNIGA DELA CIRKVE IN PA PONOVLJENJE VELIKIGA ALTARJA, 1893 KAMENITEN TLAK PO CIRKVI, 1893 JE CIRKVA POSVEČENA BLA. 1893.

Freske v presbiteriju je izdelal l. 1868. Jakob Brollo, oltarne nastavke v ladji isti slikar, le nekoliko preje, l. 1862.

Zakristija ima črno-bel cementen tlak in banjasti obok s sosvodnicami; oratorij ima raven, ometan strop.

Oprava: Glavni oltar z ločenim prednjim delom z zidano menzo in tabernakljo ter obstenskim nastavkom je prava mešanica baročnih in renesančnih stilov.

elementov. Je Vrenkovo delo iz l. 1845., a je bil od istega mojstra l. 1868 obnovljen in predelan. Krasi ga sliko. pl., Marija časti sv. Trojico, ki je delo Jožefa Tunnerja, iz l. 1869. Za oltarjem visi preprost relief Marija in Jožef častita sv. Trojico, ki je Vrennikovo delo iz l. 1840. Stranska oltarja sta iz l. 1862. Sta deloma Brollova, deloma Vrennikova. Prižnica iz l. 1863, je držana v baročni tradiciji. Okrašena je z reliefi 4 evangelistov, na balustradi in Salvatorijem na baldahinu. Je Vrenkovo delo.

Orglje so v baročni tradiciji držani izdelek iz začetka 19. stol. Prinesene so bile iz Gornjega grada l. 1848. ter popravljene od Celjana Alojza Hörbigerja.

Zakristijska omara je iz časa nastanka cerkve. Vse ostalo je bp.

Zvonik: Zvon je KID-ov, železen, iz l. 1923.

Podstrešje: Vsi oboki so opečni.

Resume: Pobožnosti na Gójki so se začele l. 1840. pri Vrenkovem reliefu, ki se sedaj nahaja za glavnim oltarjem. Leta 1841. je bila postavljena kapela, ki je bila dogotovljena l. 1843. Ker je bila kmalu premala, so med l. 1847-48 zgradili pod vodstvom Vrenka sedanjo cerkev, vendar tako, da so bodržali prvotno kapelo kot presbiterij in prostor poleg nje kot zakristijo. Leta 1852 sta bila zgrajena zvonika in l. 1853. pokrita s pločevinasto streho. Leta 1863, jo je v presbiteriju poslikal J. Brollo, l. 1893. pa je dobila kamenit tlak. Njena oprava je vsa iz 3. četrtine 19. stol. Najmlajši del cerkve je zapadni del zakristije, ki služi kot shramba in je izrazit prizidek, iz l. 1907.

GOJKA PRI FRANKOLOVEM, Filiala, posvečena sv. Trojici in DM. 6.

Okolica: Izpred cerkve je lep razgled.

• Konservatorske opombe: Cerkev je sicer v redu vzdrževana, vendar jo nekoliko zamaka.

Ostalo:

Opombe: Pri kmetu Šibancu v Lindeku št. 4. hranijo baje staro samostansko ključavnico s ključem.

J. Curk, Celjska topografija, rkp. str 32, 32', (zapiski 1956)

"Na prijetnem z goricami ovenčanem griču stoji cerkev sv. Trojice na Gojki... Dva večjata od ljubljanskega zvonarja gospoda A. Samassa vlita zvonova sta se pridružila k dvema manjšema....." Takratni župnik Tomaž Jertin je s pomočjo faranov ne le zgradil cerkev, temveč jo tudi lepo opremil.

Dopisi. Iz Frankolovega na Štaj. piše Joško Iskrač. - Novice, 16. nov. 1859, list 46, str. 363-364.

Fasada z 2 zvonikoma, okrogel prostor s poveznjeno kupolo, manjša kupola nad ovalom v prezbiteriju in polkrožna pboksna absida.

Odličen primer kmečkega okusa v znamenju sicer porpadajoče, a še poljudno kreativne moči. Prižnica še močno v baročnem duhu, str. oltarja naslikana. Obok prezbiterija poslikan Fantoni -Brollo?

V prezbiteriju nad vhodom zakristije napis; spomine - Per romarski cirkvi presvete Trojice na Gojki so se z pomočjo dobrotnikov domače fare in ptujih far pripravile v sledečih letih sledeče večje reči:

1844 Gornji del cirkve, 1845 velki altar, 1846 dva mala zvona, 1848 spodni del, 1852 dva zvonika, 1856 strehe na zvonike, 1858 veliki svečnik, dva meška plajša levitarski plajši ino monstranca 1889 kelih ino ~~monstrance~~ dva večja zvona,

1862 dva stranska fresko malana altarja, 1863 prižnica in kamnite stopnice per velkim altarju, 1868 malarija gorniga dela cerkve in pa ponovljenje velkiga altarja 1893 kamniten po cirkvi 1893 je cirkva posvečena bla 1893.

Stele, XXIA, 1963, str. 21'